

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 3913/2020
19.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Јорданов, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., чији је пуномоћник Мирјана Тонић, адвокат из ... и Општине Петровац на Млави, коју заступа Општински правобранилац Општине Петровац на Млави Владан Милетић, ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Пожаревцу Гж 58/20 (2003) од 06.03.2020. године, у седници већа одржаној дана 19.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Пожаревцу Гж 58/20 (2003) од 06.03.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Пожаревцу Гж 58/20 (2003) од 06.03.2020. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Петровцу на Млави П 2900/13 од 03.12.2019. године, одбијен је предлог тужиоца за понављање поступка, којим је тражио да се дозволи понављање правноснажно окончаног парничног поступка у правној ствари тужиоца АА из ... против тужених ББ из ... и Општине Петровац на Млави, ради утврђивања права својине.

Решењем Вишег суда у Пожаревцу Гж 58/20 (2003) од 06.03.2020. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и решење Основног суда у Петровцу на Млави П 2900/13 од 03.12.2019. године је потврђено.

Против наведеног решења, тужилац је преко свог пуномоћника благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној на основу члана 404. Закона о парничном поступку, ради разматрања правних питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе.

Друготужена Општина Петровац на Млави је преко свог законског заступника, односно пуномоћника дала одговор на ревизију у коме је оспорила ревизијске наводе тужиоца. Трошкове ревизијског поступка није тражила.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 408. Закона о парничном поступку у вези члана 420. став 2. тачка 5., у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...18/20) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд није прихватио предлог тужиоца за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној по члану 404. Закона о парничном поступку, зато што спорно правно питање испуњености услова за понављање поступка који је правноснажно окончан по предлогу када је накнадно пред надлежним органом на другачији начин правноснажно, односно коначно решено претходно питање (члан 12.) на коме је судска пракса заснована сходно члану 426. став 1. тачка 9. Закона о парничном поступку, није од општег интереса или у интересу равноправности грађана, већ је везано за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака, а побијано другостепено решење је у складу са судском праксом и правним схватањима. Позивање тужиоца на пресуду Основног суда у Петровцу на Млави П 1251/15 од 25.12.2017. године, која је потврђена пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2324/18 од 04.02.2019. године, није од утицаја на другачије одлучивање у овој правној ствари, јер се нижестепени судови у тој парници нису ни упуштали у испитивање пуноважних правних послова које је тужилац закључио са продавцем, већ је првостепена пресуда потврђена од стране другостепеног суда, због недостатка потпуне пасивне легитимације (јер тужбом на страни тужених нису обухваћена оба уговарача) како је то правилно утврђено побијаним решењем што значи да наведеним одлукама није ни коначно решено претходно питање на коме је судска одлука заснована, те нису испуњени услови за примену одредбе члана 426. став 1. тачка 9. Закона о парничном поступку. Како је ревизија усмерена на разрешење конкретног питања, то нема места одлучивању о ревизији као посебној, па је одлучено као у ставу првом изреке.

Према одредби члана 420. став 1. ЗПП странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, а према ставу 5. истог члана, ревизија је увек дозвољена против решења другостепеног суда којим се одбацује предлог за понављање поступка и решења другостепеног суда којим се потврђује решење првостепеног суда о одбацивању предлога за понављање поступка.

У конкретном случају тужилац побија решење другостепеног суда о одбијању предлога за понављање поступка. Стога ревизија у смислу цитираног члана 420. став 5. ЗПП није дозвољена, с обзиром да се не ради о решењу којим је поступак правноснажно завршен. Нема места примени ни одредбе члана 403. став 2. ЗПП којим је регулисана дозвољеност ревизије против другостепене пресуде независно од цензуса. Наиме, овде се ради о ревизији као ванредном правном леку која је изјављена ради одлучивања о другом ванредном правном леку, па је дозвољеност те ревизије

прописана посебном законском одредбом члана 420. став 5. ЗПП, због које ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу изложеног и на основу члана 413. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић